

Retalls d'educació

La comunicació no verbal

Clara Puigventós.

PSICOPEDAGOGA I DIRECTORA DE PROJECTES A LA BAULA SCCL

Gemma Torregrosa. DIRECTORA TÈCNICA A LA BAULA SCCL

Com podem potenciar la comunicació no verbal en els infants per millorar la seva intel·ligència emocional? Quan parlem de l'adquisició del llenguatge en els infants, trobem articles que parlen sobre quantes paraules saben dir els nens a cada edat, de quina manera podem potenciar el llenguatge a les escoles, com els pares i mares hem de posar paraules als objectes perquè els nens les aprenguin. Però no es parla gaire de com potenciar la comunicació no verbal en els infants. De quina manera podem mantenir la comunicació no verbal que és innata i que és tan rica quan som petits, justament per la manca d'altra manera de comunicar-se? De quina manera podem acompanyar els infants a adquirir el codi de

comunicació no verbal après, o sigui el cultural, d'una manera positiva per al seu desenvolupament intel·lectual i emocional? Creiem que en el nostre afany perquè l'infant parli, aprengui i digui paraules oblidem... o pitjor encara capem, una comunicació que ell/a ja posseeix, la del seu cos, la seva mirada, les seves mans... Si la comunicació no verbal és més del 70% de la informació que percebem dels altres quan ens comuniquem, per què no la potenciem? Gran part d'aquesta comunicació no verbal és inconscient, però no per això deixem d'estar comunicant constantment. Si som conscients de com estem emocionalment, per com estem físicament, podem connectar-nos millor amb nosaltres mateixos i alimentar l'autoconeixement emocio-

nal i fer-hi alguna cosa. Qui no s'ha trobat alguna vegada amb les celles arrufades i preguntar-se: per què estic tens o preocupat? I ser-ne conscient i automàticament destensionar-les... Si ensenyem als infants a mirar-se al mirall quan percebem en ells una expressió d'alegria, de tristesa o de preocupació, sabran identificar en els trets físics aquests estats d'ànims i a l'inrevés. Prendre'n consciència i preguntar-se: què em passa? per què estic així? per què em sento així?, i canviar-ho si vull per estar millor. Si controlo la meua comunicació no verbal apresca, puc comunicar-me amb els altres o minimitzar els efectes innats que donen una imatge de mi que no m'ajuda davant dels altres. Si sóc una persona poruga o tímida i això em dificulta la comunicació amb els altres, o bé els altres creuen que puden imposar-me el que pensen perquè jo els estic dient «tinc por...» amb el meu cos, ho puc canviar, puc aprendre què fa el meu cos quan té por, com reaccio, i canviar-

«Si la comunicació no verbal és més del 70% de la informació que percebem dels altres quan ens comuniquem, per què no la potenciem?»

«Qui no s'ha trobat alguna vegada amb les celles arrufades i preguntar-se: per què estic tens?, i automàticament destensionar-les...»

ho per una actitud que transmeti seguretat en mi mateix. Si aprenem millor el codi de comunicació no verbal, aprendrem a comunicar-nos millor amb els altres, perquè la comunicació entre les persones flueixi cal conèixer i compartir el codi. El de la comunicació no verbal no s'ensenya, no s'aprèn de manera premeditada... creiem que aquest és un camp molt gran per explorar en l'educació per tal millorar la intel·ligència verbal i emocional dels infants.